

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/80/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512212949
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512212949.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému M. U., G.. XX.XX.XXXX, K. P. XX, o zaplatenie 121,66 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 23.10.2012 domáhala voči žalovanému zaplatenia 121,66 eur s príslušenstvom. Uviedla, že predmetná pohľadávka bola na žalobkyňu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok z 23.09.2009, ktorá bola uzavretá medzi postupcom GE Money, a.s. a postupníkom - žalobkyňou. Postupca nadobudol pohľadávku s účinnosťou od 01.04.2006 na základe zmluvy o predaji podniku medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k. s. a kupujúcim - postupcom. Dňa 17.05.2001 uzatvoril postupca v zastúpení obchodného zástupcu (splnomocneného obchodníka na základe zmluvy o spolupráci) so žalovaným zmluvu o úvere č. 1259831369, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému úver rámcem v sume 265,51 eur. Žalovaný neplnil splátky úveru riadne a včas. Žalovaná suma 121,66 eur pozostáva z istiny 66,35 eur, úroku 2,39 eur, úroku z omeškania 33,66 eur, zmluvnej pokuty 16,60 eur a poplatkov 2,66 eur.

Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor, a zo zmluvy o úvere zo 14.11.2000, všeobecných úverových podmienok, platobnej histórie, sadzovníka poplatkov, oznámenia o postúpení pohľadávky z 23.09.2009, pokusu o zmier z 19.09.2012, zmluvy o predaji podniku, zmluvy o spolupráci, súhlasu s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere zo 17.05.2001, zmluvy o postúpení pohľadávok z 23.09.2009 a jej prílohy, podania žalobkyne z 18.09.2014, dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako i ostatného obsahu spisu, zistil nasledovný skutkový stav veci.

Dňa 14.11.2000 žalovaný uzavrel zmluvu o úvere č. 01003145 so spoločnosťou GE Capital Multiservis, k.s. V mene tejto spoločnosti vystupoval obchodný zástupca a to na základe zmluvy o spolupráci. Zmluva o úvere zo 14.11.2000 na predtlačenom formulári pozostáva z dvoch častí: v prvej časti zmluvy je zákazník identifikovaný ako žalovaný, vyhlasuje, že má záujem o kúpu nižšie špecifikovaného tovaru „televízor“ za cenu 7.999,- Sk s tým, že priamou platbou zaplatí 800,- Sk a žiada GE Capital Multiservis o poskytnutie úveru vo výške 7.199,- Sk, ktorý hodlá splatiť v 10 mesačných splátkach po 895,- Sk. Pod uvedenou žiadosťou sa nachádza text „číslo Zmluvy o úvere č. 1009723189“, uzavretej medzi GE Capital Multiservis v zastúpení obchodným zástupcom a „vyššie uvedeným zákazníkom“, kde je uvedená celková výška úveru 7.199,- Sk, cena úveru 8.950,- Sk, počet pravidelných mesačných splátok 10, výška mesačnej splátky 895,- Sk, dátum prvej platby do 14.12.2000 a každej ďalšej platby vždy k 14. dňu v mesiaci. Nasleduje vyhlásenie GE Capital Multiservis, k.s., že sa zaväzuje na požiadanie zákazníka a po splnení podmienok stanovených GE Capital Multiservis, k.s. poskytnúť mu peňažné prostriedky a zákazník sa zaväzuje takto poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť, zaplatiť úroky a splniť ostatné povinnosti podľa tejto zmluvy. Pod týmto je zákazníkovi podsunutý na podpis predtlačný text o tom, že prevzal vyššie špecifikovaný tovar, a že v ďalšom sa zmluvné strany odkazujú na úpravu obsiahnutú v obchodných podmienkach spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s., o ktorých zákazník prehlasuje, že tieto obchodné podmienky prevzal a nemá k nim výhrady, ako aj že sa zoznámil s obsahom sadzovníka poplatkov. Na listine označenej ako „Súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere číslo 1259831369 zo 17.05.2001“, je uvedený ako zákazník žalovaný, obchodník XB2- Slovensko a údaje o úvere: výška pravidelnej mesačnej splátky 1.000,- Sk, úverový rámec 20.000,- Sk, dátum prvej splátky 20.06.2001, ďalšej splátky vždy k 20. dňu v mesiaci a číslo karty s poznámkou, že schvaľovanie zmluvy o revolvingovom úvere sa riadi vnútornými pravidlami spoločnosti GE Capital Multiservis, k.s. Dokument neobsahuje žiadny podpis ani pečať. Po prevode pohľadávky z GE Money Multiservis, k.s. na GE Money, a.s. zmluvou o predaji podniku, došlo k následnému postúpeniu pohľadávky na spol. EOS KSI Slovensko, s.r.o., a to rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bola spísaná 28.07.2011 v rámci ktorej žalovaný uznal svoj dlh vo výške 66,35 eur a náklady inkasného konania 18,25 eur. V čl. 3.1 je umiestnený text o vedomosti žalovaného o uznaní premlčaného dlhu a jeho následkoch.

Podľa 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že _____ na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu podpisu uznania záväzku (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z., obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti, spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovne.

Vykonaným dokazovaním dospel súd k právnomu záveru, že zmluva o revolvingovom úvere, ktorú GE Capital Multiservis, k.s. uzavrel so žalovaným nespĺňala náležitosti potrebné k jej platnosti. Žalobkyňa sa v konaní domáha nárokov zo zmluvy o revolvingovom úvere, súdu pritom predložila Zmluvu o úvere zo 14.11.2000 na predtlačenom formulári. Nároky z tejto zmluvy o úvere však nie sú predmetom žaloby, ale ako uvádza žalobkyňa, sú ním nároky zo zmluvy o revolvingovom úvere (prostriedky boli žalovaným čerpané 15.10.2001 a 24.10.2001), ktorá však súdu nebola vôbec predložená. Žalobkyňa súdu predložila iba dokument, označený ako „Súhlas s uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere číslo 1259831369 spísanej dňa 17.05.2001“. Z uvedeného je zrejmé, že medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu žiadnej písomnej zmluvy o revolvingovom úvere a právny úkon, ktorý zmluvné strany prípadne uzavreli konkludentne - poskytnutím a čerpaním finančných prostriedkov pomocou karty dňa 15.10.2001 a 24.10.2001 (čo vyplýva z predloženej platobnej histórie) je neurčitý, keďže nie je zrejmé, aké sú práva a povinnosti zmluvných strán, z ničoho nevyplýva žiadna výška úrokov, poplatkov ani sankcií ani ďalšie zmluvné podmienky. Z uvedených dôvodov súd považoval zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. (zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná) a podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa nemohol vzniknúť z takejto zmluvy nárok na úroky, úroky z omeškania, poplatky ani zmluvnú pokutu. Vrátenia plnenia od žalovaného je možné domáhať sa iba titulom bezdôvodného obohatenia.

Súd predtým, ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného nároku žalobkyne, zaoberal sa otázkou premlčania (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z.). Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní premlčanie vzhľadom na to, že v prípade premlčania takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

Pre úplnosť sa uvádza, čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offio (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodit' pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože prosto pôsobí v čase „dopredu“.

Kto márne nechá uplynúť premlčaciu lehotu (ktorej dĺžka ani režim sa nijako novou úpravou nemenili), jeho právo sa už o zložku právneho nároku oslabilo, hoci podmienene (úplne až účinným „dokonaním“ premlčania v súdnom konaní), no podstatné je, že žiadne právo týmto za účinnosti starej právnej úpravy nenadobudol, a nebola porušená jeho dôvera v právo, pretože podľa zásady vigilanti bus iura scripta sunt tento subjekt musel počítať s tým, že svoje právo stratí, a to výlučne dôsledkom svojej nedbanlivosti (Doc. JUDr. Marek Števec, PhD.: Zákon a sudcovia, K výkladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

V danej veci je zrejmé, že peňažné prostriedky boli žalovaným najneskôr čerpané 24.10.2001 (viď platobná história). Z ustanovenia § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa teda môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať. Objektívna premlčacia doba plynula v danom prípade od 25.10.2001 a uplynula 25.10.2004 (pondelok). Žaloba bola podaná na súd po uplynutí premlčacej doby dňa 23.10.2012. Premlčanie sa týka aj úrokov z omeškania /povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok; porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26.11.2014 sp. zn. 24Co/93/2014/.

Čo sa týka „dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku“ súd uvádza nasledovné. Uznanie dlhu upravené v § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Z toho vyplýva, že uznanie dlhu, riadiace sa Občianskym zákonníkom, musí byť urobené písomne a dlžník v tomto písomnom uznaní dlhu musí uviesť, že zaplatí dlh, ktorý v tomto uznaní musí byť špecifikovaný čo do dôvodu a výšky (teda musí byť uvedený dôvod, pre ktorý dlh vznikol a konkrétna výška dlhu). Zo zákona existuje právna domnienka, ktorá predpokladá, že ak dlžník uzná svoj dlh, tento dlh v čase uznania trval. V prípade, že dlžník uzná už premlčaný dlh, platí, že účinky uznania dlhu vyplývajúce z Občianskeho zákonníka nastanú, len ak dlžník v čase uznania dlhu vedel o tom, že dlh je premlčaný.

Uznanie záväzku je upravené aj v § 323 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná. Platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku v súvislosti so sumou, z ktorej sa úroky platia. Ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Uznanie záväzku má účinky aj voči ručiteľovi. To znamená, že účinky uznania záväzku nastanú, keď dlžník písomne uzná svoj záväzok, ktorý v tomto uznaní v dostatočne určí (označí) a účinky uznania sa prejavujú v právnej domnienke, že záväzok v čase jeho uznania existoval. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, že dlžníkov záväzok je v čase uznania premlčaný a účinky takisto nastávajú pri uznaní konkludentným spôsobom vo forme platenia úrokov alebo čiastočného plnenia (uznania) záväzku. Znamená to, že ak dlžník uzná ako svoj záväzok voči veriteľovi úrok z určitej sumy, má sa za to, že dlžník uznal ako svoj záväzok aj túto určitú sumu.

Úprava uznania záväzku v Obchodnom zákonníku prihliada na potreby praxe v obchodných stykoch a odlišuje sa od úpravy obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Úprava uznania záväzku podľa Obchodného zákonníka nevyžaduje, aby uznanie obsahovalo dôvod záväzku, pretože ten spravidla vyplýva už zo samej povahy obchodného styku na rozdiel od úpravy podľa Občianskeho zákonníka, ktorá vyžaduje, aby bol v písomnom uznaní záväzku uvedený aj samotný dôvod vzniku záväzku dlžníka.

Vzhľadom na formuláciu obsiahnutú v uznaní záväzku z 28.07.2011, ktorá spĺňa náležitosti podľa Občianskeho zákonníka (bez uvedenia, že by sa účastníci riadili Obchodným zákonníkom), súd aplikoval na uznanie záväzku ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré pokladá navyše s prihliadnutím na vyššie uvedené pre spotrebiteľa za priaznivejšie.

V prejednávanej veci pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je zakázaná, preto je uznanie záväzku podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.06.2012 sp. zn. 11Co/37/2012, zo dňa 03.07.2013 sp. zn. 3Co/54/2013).

Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku z 26.03.2014 sp. zn. 5Co/296/2013 taktiež konštatoval v skutkovo a právne obdobnom prípade, vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých žalobkyňa dávala podpisovať žalovanému dohodu o uzavretí splátkového kalendára, ako i na skutočnosť, že žalobkyňa mala vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku, že konanie dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože žalobkyňa využitím mylných informácií dosiahla uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď žalovaný zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Podľa jeho názoru je evidentné, že úmyslom žalobkyne bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovaného ako spotrebiteľa. Takéto konanie považoval taktiež za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 č. 250/2007 Z. z., pričom takéto konanie považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti.

S prihliadnutím práve na okolnosti uzatvorenia dohody o uznaní záväzku a splátkovom kalendári je potrebné skonštatovať, že súd nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu žalobkyne, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Konštatovanie nekalosti obchodnej praxe predstavuje jeden z prvkov, na ktorých príslušný súd môže založiť svoje posúdenie aj o nekalosti zmluvných podmienok podľa čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS. Práve na základe konštatovania nekalosti tejto obchodnej praxe je v súlade s čl. 4 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS potrebné posúdiť aj nekalosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa predĺženia premlčanej doby dlhu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 11Co/37/2012 zo dňa 07. 06. 2012).

S prihladením na uvedené (uplynutie 3 ročnej objektívnej premlčacej doby) súd žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a konštatoval, že žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v konaní úspech nemala. Súd však žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie, navyše mu v tomto konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.